Lietas arhīva Nr. K77-2010-23/121
ECLI:LV:RPT:2023:0728.11096146122.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2023. gada 28. jūlijā

Rīgas pilsētas tiesa
tiesnese Alise Antone,
piedaloties prokurorei Vijai Darviņai,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /pers. A/ apsūdzībā par Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā un 175. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) nelielā apmērā šādos apstākļos.

2022. gada 13. decembrī pirmstiesas kriminālprocesā precīzi nenoskaidrotā laikā, bet ne vēlāk kā 2022. gada 13. decembrī līdz pulksten 15.00, /pers. A/ atrodoties dzīvoklī /adrese A/, izmantodams /pers. B/ prombūtni, mantkārīgu motīvu vadīts, nolūkā prettiesiski iegūt svešu mantu, no /pers. B/ rotas lietu lādītes, kas bija novietota istabā uz kumodes, prettiesiski paņēma /pers. B/ piederošu zelta auskaru 30 *euro* vērtībā, zelta auskaru 55 *euro* vērtībā, zelta gredzenu 200 *euro* vērtībā, pēc kā no dzīvokļa devās prom.

Ar savām prettiesiskajām darbībām /pers. A/ slepeni nolaupīja /pers. B/ piederošo kustamo mantu 285 *euro* kopējā vērtībā, tas ir, nelielā apmērā.

Tādējādi /pers. A/izdarīja Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

[2] /pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) šādos apstākļos.

2022. gada 13. decembrī pirmstiesas kriminālprocesā precīzi nenoskaidrotā laikā, bet ne vēlāk kā 2022. gada 13. decembrī līdz pulksten 17.00, /pers. A/ atrodoties dzīvoklī /adrese A/, izmantodams /pers. B/ prombūtni, mantkārīgu motīvu vadīts, nolūkā prettiesiski iegūt svešu mantu, no /pers. B/ rotas lietu lādītes, kas bija novietota istabā uz kumodes, prettiesiski paņēma /pers. B/ piederošu zelta pīrsingu 15 *euro* vērtībā, zelta auskaru pāri 150 *euro* vērtībā, bojātu zelta ķēdīti 160 *euro* vērtībā, zelta auskaru 55 *euro* vērtībā, zelta auskaru 60 *euro* vērtībā, zelta gredzenu 140 *euro* vērtībā, pēc kā no dzīvokļa devās prom.

Ar savām prettiesiskajām darbībām /pers. A/ slepeni nolaupīja /pers. B/ piederošo kustamo mantu 580 *euro* kopējā vērtībā.

Tādējādi /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 175. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Motīvu daļa

[3] Iztiesāšanas laikā apsūdzētais savu vainu viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā atzina pilnībā un izdarīto nožēloja. Lūdza neveikt lietā pierādījumu pārbaudi, norādot, ka viņam pilnībā saprotama pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

[3.1] Prokurore atbalstīja apsūdzētā lūgumu – neizdarīt lietā pierādījumu pārbaudi.

[3.2] Tiesa, izskaidrojot procesā iesaistītajām personām pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499. pantam nolēma neveikt lietā pierādījumu pārbaudi, jo apsūdzētais atzīst savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas un Krimināllikuma 175. panta pirmās daļas, pieteica lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu un piekrita šādas pārbaudes neizdarīšanai, turklāt tiesai pēc krimināllietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainīgumu viņam izvirzītajā un tiesas sēdē uzturētajā apsūdzībā.

[4] Tiesa atzīst, ka apsūdzētā darbības ir kvalificētas pareizi un viņa vainīgums ir pierādīts pilnībā, līdz ar to /pers. A/ atzīstams par vainīgu un sodāms par Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā un Krimināllikuma 175. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 527. panta trešās daļas nosacījumiem, pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

[5] Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta otrās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda veidu, tiesa ņem vērā apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību. Krimināllikuma 46. panta ceturtajā daļā noteikts, ka brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

[6] Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta trešo daļu abi /pers. A/ izdarītie noziedzīgie nodarījumi – Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā un 175. panta pirmajā daļā paredzētie – klasificējami kā tīši mazāk smagi noziegumi. Apsūdzības faktisko apstākļu izklāsts apliecina, ka /pers. A/ ar tīšām, prettiesiskām darbībām ir vērsies pret cietušās īpašumu, apdraudot cietušās /pers. B/ mantiskās intereses, prettiesiski iegūstot svešu mantu.

[7] Iztiesāšanas laikā, pārbaudot apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, noskaidrots, ka /pers. A/ ir dzimis /datums/; deklarētā dzīvesvieta – /adrese B/ –; ieguvis pamatizglītību, precējies, apgādībā personu nav, atrodas Jēkabpils cietumā, bet pirms ieslodzījuma strādāja /nosaukums/ par komplektētāju, iepriekš sodīts, pēdējo reizi ar Rīgas Pārdaugavas prokuratūras 2022. gada 9. novembra prokurora priekšrakstu par sodu, kas stājies likumīgā spēkā 2022. gada 21. novembrī; sodāmība nav dzēsta.

[7.1] Apsūdzētais tiesas sēdē, neapstrīdot savu vainīgumu viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, papildus sniedza šādas ziņas – šobrīd taisa analīzes, lai pārbaudītu veselības stāvokli, šobrīd nav piešķirta invaliditāte un nav konstatētas smagas saslimšanas, šobrīd ieslodzījuma vietā nepārtraukti atrodas no 2023. gada 24. aprīļa.

[7.2] Apsūdzētais ir vairākkārt sodīts, tostarp, ar Ekonomisko lietu tiesas 2022. gada 7. decembra spriedumu lietā Nr. 11110006918, ievērojot Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2023. gada 25. aprīļa lēmumu, par Krimināllikuma 195. panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, nosakot sodu – sabiedriskais darbs uz 220 stundām. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2023. gada 9. maijā (lietas 170.–171., 172.–174. lapa).

[8] Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas sankcija paredz sodus – brīvības atņemšana uz laiku līdz vienam gadam vai īslaicīga brīvības atņemšana, vai probācijas uzraudzība, vai sabiedriskais darbs, vai naudas sods. Krimināllikuma 175. panta pirmās daļas sankcija paredz sodus – brīvības atņemšana uz laiku līdz diviem gadiem vai īslaicīga brīvības atņemšana, vai probācijas uzraudzība, vai sabiedriskais darbs, vai naudas sods.

[8.1] Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta ceturtās daļas noteikumiem – brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

[8.2] /pers. A/ iepriekš jau vairākkārt sodīts, tostarp, arī par mantiska rakstura noziegumiem un noziegumi šajā lietā izdarīti nedzēstas sodāmības laikā. Tiesa, izvērtējusi izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību, secina, ka apsūdzēto no jaunu likumpārkāpumu izdarīšanas nav spējuši atturēt iepriekš piespriestie sodi, tostarp gan sabiedriskā darba (iepriekš – piespiedu darbs), gan arī brīvības atņemšanas veidā. /pers. A/ dzīvesveids ir pretējs normālam sabiedrības dzīvesveidam, proti, apsūdzētais ignorē vispārpieņemtus likumus, morāles normas. Vēršoties pret citas personas mantiskām interesēm, klaji ignorē sabiedrības un citu personu intereses. Minētais liecina par apsūdzētā nespēju ievērot likumus, par apsūdzētā noziedzīgo tieksmju stabilitāti, kas savukārt norāda uz paaugstinātu sabiedrisko bīstamību. Apsūdzētais sociālo problēmu risināšanai izvēlas nelikumīgus veidus, kas neattaisno apsūdzētā rīcību un nevar kalpot par pamatu mīkstāka soda noteikšanai. Ņemot vērā, ka /pers. A/ izdarīja divus mazāk smagus noziegumus, kā arī to, ka jau iepriekš apsūdzētais vairākkārt sodīts, tajā skaitā arī par mantiska rakstura noziegumiem, apsūdzētajam vairākkārt piemēroti sodi gan sabiedriskā darba, gan brīvības atņemšanas veidā, bet jauni noziegumi šajā lietā izdarīti nedzēstas sodāmības laikā, tiesa secina, ka iepriekš noteiktie krimināsodi nav bijuši pietiekami efektīvi un personībai atbilstoši, jo nav sasnieguši Krimināllikuma 35. pantā definētos ģenerālās un speciālās prevencijas uzdevumus. Tiesa secina, lai aizsargātu sabiedrības drošību, sodītu vainīgo par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, turpmāka recidīva novēršanas nolūkā, apsūdzētajam sods par Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu nosakāms īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā, bet par Krimināllikuma 175. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu – brīvības atņemšanas veidā. Tiesa atzīst, ka alternatīvo soda veidu noteikšana nesasniegs soda mērķi, ņemot vērā apsūdzētā /pers. A/ personību, kā arī to, ka sods par katru nākamo izdarīto noziedzīgo nodarījumu nedrīkst palikt vieglāks.

[8.3] Tiesai nav pienākuma ikreiz noteikt vainīgajam visvieglāko likumā paredzēto sodu, piemērojot visus iespējamos labvēlīgos likuma nosacījumus (*Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2018. gada 19. jūnija lēmums SKK-J- 348/2018*). Tiesa atzīst, ka tikai apsūdzētā brīvības ierobežošana uz laiku sasniegs soda mērķi, kas, samērojot /pers. A/ tiesību aizskārumu ar sabiedriskās drošības interesēm, ir attaisnojams un pie konkrētajiem apstākļiem pieļaujams sods, kā arī atbilstošs ne vien soda represīvo, bet arī preventīvo mērķu sasniegšanai. Tādējādi, ievērojot Krimināllikuma 46. panta ceturtās daļas prasības, brīvības atņemšanas soda piemērošana apsūdzētajam par mazāk smagu noziegumu izdarīšanu ir atbilstoša. Izvēlētais soda veids ir adekvāts katra konkrētā noziedzīgā nodarījuma apstākļiem un atbilstošs /pers. A/ personībai.

Nesamērīgi mīksta soda noteikšana neveicina soda prevencijas uzdevuma izpildi, jo nenostiprina ne vainīgās personas, ne citu personu pārliecību par nepieciešamību pildīt likumus un atturēties no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas *(Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2014. gada 30. septembra lēmums krimināllietā Nr. 11519004512, SKK-306/2014).*

[9] Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta trešās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda mēru par Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā un Krimināllikuma 175. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

[9.1] Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu tiesa par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli abos noziedzīgajos nodarījumos atzīst savas vainas vaļsirdīgu atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

[9.2] Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli abos noziedzīgajos nodarījumos tiesa atzīst to, ka izdarītie noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

[9.3] Tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais ir izmantojis Kriminālprocesa likuma 21. pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaudusies vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu, taču tas nav atzīstams par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47. panta izpratnē, bet tiek ņemts vērā pie soda noteikšanas, jo atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499. pantam – viens no kritērijiem, lai krimināllietu varētu izskatīt bez pierādījumu pārbaudes, ir apsūdzētā vainas atzīšana un izdarītā nožēlošana.

[10] Ievērojot to, ka /pers. A/ Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā un Krimināllikuma 175. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā ir atzīts viens atbildību mīkstinošs apstāklis un viens atbildību pastiprinošs apstāklis, kā arī noziegumu raksturu un kaitīgumu, kā arī Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces 2008. gada 1. jūlija lēmuma 15. punktā norādīto rekomendāciju, kas noteic, ka atbildību pastiprinošu apstākļu esība ir pamats bargāka soda piemērošanai salīdzinājumā ar sodu, kāds būtu piespriežams šādus apstākļus nekonstatējot, tiesa secina, ka apsūdzētajam par Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ir nosakāms panta sankcijā paredzētais īslaicīgas brīvības atņemšanas sods, tā mēru pietuvinot virs tā vidējā apmēra, bet par Krimināllikuma 175. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu – ir nosakāms minētā Krimināllikuma panta sankcijā paredzētais brīvības atņemšanas sods, tā mēru nosakot ievērojami virs minimālā apmēra, bet nesasniedzot panta sankcijā paredzētā brīvības atņemšanas soda mēra vidējo robežu, ar mērķi – veicināt apsūdzētā atbildību resocializācijas pasākumu īstenošanā un soda efektivitātes kritēriju sasniegšanā.

[11] Krimināllikuma 50. panta pirmā daļa noteic, ja persona izdarījusi vairākus patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus, tiesa, taisot spriedumu, nosaka sodu atsevišķi par katru noziedzīgo nodarījumu, savukārt minētā panta otrā daļa nosaka, ja visi noziedzīgie nodarījumi, kas veido noziedzīgu nodarījumu kopību, ir kriminālpārkāpumi vai mazāk smagi noziegumi, galīgais sods nosakāms, ietverot vieglāko sodu smagākajā vai arī pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus.

Tiesību doktrīnā noteikts, ka veidu izvēle, nosakot galīgo sodu, ir atkarīga no tā, kā klasificēti apsūdzētajam inkriminētie noziedzīgie nodarījumi – kā kriminālpārkāpums vai noziegums, un kāda ir nozieguma smaguma pakāpe – mazāk smags, smags vai sevišķi smags noziegums (*Krimināllikuma komentāri. Pirmā daļa (I–VIII1 nodaļa). Otrais papildinātais izdevums. Krastiņš U., Liholaja V., Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2018, 219. lpp.*).

Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces 2008. gada 1. jūlija lēmuma 31. punktā ietverta rekomendācija, ka galīgā soda noteikšana, ietverot vieglāko sodu smagākajā, kā arī pilnīgi saskaitot piespriestos sodus, var tikt piemērota īpašos gadījumos.

Tiesa, ievērojot soda noteikšanas vispārīgos principus, kā arī ņemot vērā iepriekš minēto rekomendāciju, izvērtējusi apstākļus, kas ietekmē soda veidu un mēru, nekonstatē īpašu gadījumu, kas būtu pamats pilnīgai sodu saskaitīšanai, un atzīst, ka Krimināllikuma 35. pantā definēto preventīvo soda mērķu sasniegšanas nolūkā apsūdzētajam /pers. A/ sods pēc noziedzīgo nodarījumu kopības ir nosakāms, piemērojot daļēju sodu saskaitīšanas principu, secinot, ka tādā veidā tiks sekmēta apsūdzētā tiesiskā uzvedība, kas atturēs viņu no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

[12] Krimināllikuma 50. panta piektajā daļā noteikts, ja pēc sprieduma spēkā stāšanās konstatēts, ka persona vainīga vēl citā noziedzīgā

nodarījumā, ko tā izdarījusi pirms sprieduma taisīšanas pirmajā lietā, soda laikā ieskaitāms sods, kas pilnīgi vai daļēji jau izciests pēc pirmā sprieduma, proti, galīgo sodu nosaka pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, ievērojot noteikto sodu pirmajā lietā un sodu, kas noteikts par noziedzīgo nodarījumu, ko persona izdarījusi pirms tam.

Ar Ekonomisko lietu tiesas 2022. gada 7. decembra spriedumu lietā Nr. 11110006918, ievērojot Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2023. gada 25. aprīļa lēmumu, /pers. A/ par Krimināllikuma 195. panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu sodīts ar sabiedrisko darbu uz 220 stundām. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2023. gada 9. maijā.

Secināms, ka izskatāmajā lietā noziedzīgos nodarījumus /pers. A/ ir izdarījis pirms Ekonomisko lietu tiesas 2022. gada 7. decembra sprieduma lietā Nr. 11110006918 spēkā stāšanās 2023. gada 9. maijā, tādēļ galīgais sods /pers. A/ nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu pēc spriedumu kopības – ar šo spriedumu noteiktajam sodam pilnīgi pieskaitot sodu, kas /pers. A/ noteikts ar Ekonomisko lietu tiesas 2022. gada 7. decembra spriedumu lietā Nr. 11110006918, ievērojot Rīgas apgabal tiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2023. gada 25. aprīļa lēmumu. Nosakot galīgo sodu pēc spriedumu kopības, tiesa ņem vērā, ka Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā un 175. panta pirmajā daļā paredzētie noziedzīgie nodarījumi klasificējami kā mazāk smagi noziegumi, bet Krimināllikuma 195. panta otrajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums klasificējams kā smags noziegums, kā arī tiesa ņem vērā ar noziedzīgajiem nodarījumiem radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, sabiedrisko bīstamību, izdarīto noziedzīgo nodarījumu skaitu, raksturu un kvalifikāciju.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta 2.[1] daļu sabiedriskais darbs /pers. A/ izpildāms patstāvīgi pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas.

[13] /pers. A/ piemērotais drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā – atstājams negrozīts līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

[14] Kriminālprocesā par cietušo atzīta /pers. B/, kura lietā nepieteica kaitējuma kompensāciju.

[15] Elektroniskais dokuments – CD disks – turpināms glabāt pie krimināllietas materiāliem.

[16] Lietā nav uzlikts arests mantai, par kuru būtu pieņemams attiecīgs lēmums.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 520. pantu tiesa

nosprieda

atzīt /pers. A/, personas kods /personas kods/, par vainīgu Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem un 15 (piecpadsmit) dienām.

Atzīt /pers. A/, personas kods /personas kods/, par vainīgu Krimināllikuma 175. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un otro daļu sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības /pers. A/ noteikt, daļēji saskaitot noteiktos sodus, – brīvības atņemšana uz 6 (sešiem) mēnešiem 15 (piecpadsmit) dienām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu, pilnīgi saskaitot noteiktos sodus, /pers. A/ noteikt galīgo sodu pēc spriedumu kopības ar Ekonomisko lietu tiesas 2022. gada 7. decembra spriedumu lietā Nr. 11110006918, ievērojot Rīgas apgabal tiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2023. gada 25. aprīļa lēmumu, – brīvības atņemšana uz 6 (sešiem) mēnešiem 15 (piecpadsmit) dienām, sabiedriskais darbs 220 (divi simti divdesmit) stundas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta 2.[1] daļu sabiedriskais darbs /pers. A/ izpildāms patstāvīgi pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas.

/pers. A/ ir pienākums nākamajā darba dienā pēc atbrīvošanas no brīvības atņemšanas iestādes reģistrēties Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā pēc savas dzīvesvietas soda – sabiedriskais darbs – izpildes uzsākšanai.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā – atstāt negrozītu līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Elektronisko dokumentu – CD disku – turpināt glabāt pie krimināllietas.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā pēc tam, kad beidzies termiņš lūguma iesniegšanai par pilna sprieduma sastādīšanu, un lūgums nav iesniegts.

Prokurore, cietusī un apsūdzētais 10 dienu laikā no saīsinātā sprieduma pasludināšanas dienas var rakstveidā iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu.

Pilno spriedumu var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesai, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas tiesā.

Pilns spriedums sagatavots un pieejams no 2023. gada 4. septembra.

Tiesnese A. Antone